

υπέρτερης τυπικής ισχύος και δη προς τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 25 παρ. 1 και 4, 26, 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος και τις συνταγματικές αρχές που απορρέουν από τα άρθρα αυτά, δηλαδή του σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της αναλογικότητας, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, της προβλεψιμότητας, καθώς και της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, και β) το ποσό των 3.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

2. Επί της αγωγής μου αυτής εκδόθηκε η 942/2021 απόφαση του Τετάρτου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία έγινε αυτή μερικώς δεκτή (απορρίφθηκε μόνο το αίτημα για χρηματική ικανοποίησή μου λόγω ηθικής βλάβης) και υποχρεώθηκε το Ελληνικό Δημόσιο, να μου καταβάλει το ποσό των 6.000 ευρώ και αναγνωρίστηκε η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να μου καταβάλει το ποσό των 56.779,94 ευρώ, ήτοι συνολικώς το ποσό των 62.779,94 ευρώ (6.000 ευρώ συν 56.779,94 ευρώ), νομιμοτόκως από την επίδοση, στις 10.12.2018, της αγωγής.
3. Με την ανωτέρω απόφαση, η οποία κατέστη αμετάκλητη, κρίθηκαν, με δύναμη δεδικασμένου, εκτεινόμενο και δεσμεύον το Δικαστήριό Σας και κατά την απόφασή του επί της ένδικης αγωγής μου (άρθρο 197 του ΚΔΔ), τα εξής:
  - α) Η ανωτέρω αγωγή μου είχε αποζημιωτικό χαρακτήρα κατά το άρθρο 105 Εισ. Ν.Α.Κ., όσον αφορά τα αιτούμενα ποσά συντάξεων που παρακρατήθηκαν παρανόμως.
  - β) Η ένδικη αξίωσή μου εκείνη, από αδικοπραξία, δεν είχε υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 140 παρ. 1 του ν. 4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (...) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α' 143), στην οποία και